	עיון בתוצרי חקירת ילדים לצורך הגשת ערר או לצורך שימוע – הנחיית המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים)
סיכום	כידוע, סעיף 6 לחוק לתיקון דיני ראיות (הגנת ילדים), תשט"ו-1955, קובע שחקירת ילדים היא סודית וניתן "לפרסם" אותה (מונח הכולל לעניין זה - עיון בקלטת או בתמליל החקירה, אף ללא העתקתם), ללא אישור של בימ"ש, רק לרשימה סגורה של גורמים (ביניהם - נאשם, סניגור, תובע, שוטר, עו"ס). מתלונן או חשוד המבקשים להגיש ערר, אינם נכללים ברשימה הסגורה המפורטת בסעיף 6(א2) לחוק. מכאן, כי בעת שמועברת בקשה לעיון בתיק לצורך הגשת ערר, יש לדאוג ולוודא כי החומרים הנוגעים לחקירת הילדים מסומנים וכי לא יותר העיון בהם. ככל שהעורר יבקש לעיין אף בחומרים הנוגעים לחקירת הילדים – יש ליישם את הוראות סעיף 6 לחוק ולהפנות את העורר להגשת בקשה לבית המשפט שיכריע בה. כמובן, שככל שעולים אינטרסים נוגדים (לדוג' במקרה בו במסגרת חקירת הילדים עולים תכנים הקשורים בעורר או בבני המשפחה) יש לשקול להעביר את התנגדותנו לבקשה. גם כשמדובר בבקשה לעיין בתוצרי חקירת ילדים לצורך שימוע, יש להפנות את מבקש החומר להגשת בקשה לבית המשפט שיכריע בה. **ככלל, הן לצורך הגשת ערר והן לצורך שימוע, יש לעמוד על כך שהעיון ייעשה במשרדי התביעה ולא על ידי העתקה. עם זאת, בהליכי שימוע תהייה נכונות גדולה יותר להתגמש בעניין זה ולהסכים להעתקת החומר במקרים המתאימים.** במסגרת זו יש לשקול את היקף החומר (כך למשל בתיק בו יש ריבוי חקירות ילדים והיקף החומר גדול הנטייה תהייה לאפשר העתקה), לוח הזמנים של התיק (למשל קרבה להתיישנות ועוד), שיקולי נוחות של הסנגור כאשר מדובר בקושי משמעותי, ונסיבות משמעותיות אחרות. זאת, **לצד חתימה על תצהיר** לפיו מבקש החומר ימנע מפרסומו ויתחייב להחזרתו ככל שלא יוגש כתב אישום.
תאריך הישיבה	7.11.18 ; 21.12.20